Dosarul nr. 3-3650/2023

2-2318780-12-3-14122023

HOTĂRÂRE
În numele Legii

19 iunie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Victor Sîrbu
Grefier Valeria Căinăreanu
Cu participarea:
Reclamantului **********

a examinat în ședință publică în procedură de contencios administrativ, cererea de chemare în judecată depusă de ***** *****către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, terți Lupea Georgeta (Solovei) și Culeac-Reul Natalia cu privire la anularea actului administrativ individual, -

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 14.12.2023, ***** *****a depus cerere de chemare în judecată către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, terți Lupea Georgeta (Solovei) și Culeac-Reul Natalia cu privire la anularea actului administrativ individual.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, prin decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților, ***** din 18 septembrie 2023 (anexa nr.01) a fost constatată în faptele avocatelor Solovei (Lupea) Georgeta și Culeac-Reul Natalia lipsa căror-va abateri disciplinare în activitatea s-a de avocat la examinarea și derularea cazului prezentat în speță, fiind respinsă petiția/sesizarea cet. **********.

Consideră soluția adoptată de Comisia pentru Etică și fiind una neîntemeiată și lispită de suport legal și solicită să fie anulată pe calea controlului judiciar, din considerentele următoare.

Consideră eronate constatările Comisiei, ori petiționarul a indicat concret și coerent faptul că comportamentul avocaților (avocateselor) aduce atingere dreptului la un proces echitabil și la durata rezonabilă a procesului, drept consfințit de legislația națională și de art. 6 al Convenției. Multiplele cereri de amînare și comportamentul concertat al avocaților, care reprezintă părți declarate oponente, au dus durata procesului dincolo de limita rezonabilă ia care petiționarul s-a așteptat în mod legitim.

De asemenea, cu titlu special nu suntem de acord și cu următoarea concluzie incidentă din poziția Comisiei - avocații cu aprobarea clienților au dreptul să tergiverseze examinarea cauzelor la care participă.

În esență decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină admite și susține următoarele concluzii: avocații pot să se prezinte în ședință de judecată fără a se pregăti și fără a cunoaște esența cauzei în care participă; avocații pot tergiversa procesul și încălca flagrant prin aceasta drepturile participanților la proces. Avocații pot duce în eroare instanța de judecată și pot în acest sens concerta pozițiile sale reprezentând părți care au fost declarate ca părți adverse.

Subliniază că, conform art. 51 a legii 1260/2003, în exercitarea profesiei sale, avocatul este independent și se supune numai legii, statutului profesiei de avacat și Codului deontologic al avocatului. Avocatul este liber în alegerea poziției sale și nu este obligat să coordoneze această poziție cu nimeni, în afară de client.

În curpinsul Legii 1260/2003 despre independența avocatului spun art. 1, 3, 8,11, 51, 52 și 53. Din cuprinsul Legii, se deduce că avocatul este independent față de autorități, dar totodată nu este subordonat față de Client. Pe cale de consecință avocatul nu poate să execute solicitările ilegale ale clientului și poartă personal răspundere dacă o face.

Mai mult, avocații menționați, contrar Legii și moralității, prin încălcarea deontologiei profesionale au încercat să simuleze un proces de judecată și să dea unui raport juridic fictiv și fraudulos, o aparență de legalitate.

Astfel concluziile CED despre lipsa abaterilor disciplinare în faptele avocaților vizați sunt neîntemeiate.

Caractrul solemn al ședințelor de judecată, ședințele de judecată au un caracter solemn, ceea ce se transpune în obligația avocaților, ca profesioniști în domeniul justiției, de a respecta instanța, precum și pe ceilalți participanți la proces.

Caracterul solemn al ședinței nu este respectat, atunci cînd un avocat vine nepregătit la ședința de judecată și cere sau acceptă să i se șoptească dn partea pretișilor „opozanții" ce răspunsuri trebuie să dea la întrebările instanței de judecată și pe cine acest avocat reprezintă.

Un proces simulat este o profanare a justiției.

La concret în ședința de judecată din 20.07.2022, avocata Georgeta Lupea și avocata Natalia Culeac-Reul nu au știut cum să răspundă la întrebarea președintelui de ședință despre recipisă, a început pe loc o consfătuire între acești avocați, cu ignorarea prezenței celorlalți participanți la proces, după care președintele ședinței s-a expus critic cu privire la coordonarea răspunsurilor între reprezentanții părților oponente și a solicitat părților să nu facă din ședința de judecată spectacol.

Dacă o asemenea faptă nu este o înălcare disciplinară și o sfidare a art. 54 din Legea cu privire la avocatură nr. 1260/2003 apoi nu știm ce este asta. Norma citată dispune: Avocatului i se interzice sa participe la proces fără a lua cunoștință în prealabil de materialele dosarului.

Reiterează că, Comisia ar urma să vegheze ca înaltele standarde de etică și de profesionalism să prevaleze în comportamentul avocaților.

De asemenea trebuiesc sancționate (lato-sensu) orice neprofesionalism sau orice sfidare a autorității Justiției.

Indică că, nu este de acord nici cu modul de tratare a cauzei de către Comisie, în mod superficial, prin nesesizarea conflictului de interese, prin ignorarea deliberată a acestei probleme.

Conform art. 54 a legii 1260/2003, avocatul nu este în drept să acorde asistență juridică persoanei dacă: a) în cauza dată, el acordă sau a acordat asistență juridică unor persoane ale căror interese vin în contradicție cu interesele persoanei în cauză; b) în cauza dată, el a participat în calitate de judecător, procuror, persoană care efectuează urmărirea penală, expert, specialist, traducător, martor sau martor asistent; c) la urmărirea penală sau la examinarea cauzei date, a participat o persoană cu care avocatul se află în raporturi de familie, de rudenie sau care îi este afin; d) există un conflict de interese.

Ori ambele avocate, în privința cărora a fost înaintată sesizarea, fac parte din BAA „Garant" și prezumtiv au anumite interese economice comune (achitarea chiriei, etc.). Mai mult, la etapa incipientă a procedurilor, ambele avocate foloseau antetul acestui birou asociat de avocați, pentru a se identifica.

Ori, în viziunea reclamantului, din oficiu Comisia urma să constate că un asemenea conflict de interese ar putea fi perceput, când doi avocați, colegi de birou și nu numai, reprezintă interesele părților care au interese opuse, chiar dacă doar formal și declarativ, mai mult ca atât procesul de judecată fiind concertat ca aceste părți aparent oponente să obțină beneficii care nu li se cuvin.

Din oficiu CED urma să solicite informații privind modul de gestiune a conflictelor de interese, de la ambele avocate implicate.

Ori lipsa analizei la acest aspect demonstrează că cercetarea plângerii disciplinare a fost insuficientă, vădit superficială și părtinitoare.

Alt aspect vociferat permanent de petiționar, dar neluat în seamă de CED este achitarea serviciilor în folosul avocatelor Culeac-Reul Natalia și Solovei Georgeta.

Constituie o abatere disciplinară și nu numai, faptul avocatului de a nu emite document corespunzător (bon de plată, etc.) privind încasarea onorariului.

Între materialele plângerii disciplinare se regăsește afirmația petiționarului, privind faptul că serviciile nu au fost achitate de pretinsul reclamant Bîrsa Alexandru, care nu a prezentat niciodată o asemenea dovadă și nu a solicitat recuperarea cheltuielilor de judecată.

Comisia nu poate tolera și nici măcar susține o eschivare a avocaților de la plata impozitelor, prin tăinuirea valorii serviciilor și nedocumentarea faptului achitării acestor servicii.

Iar dacă ar constata o lipsă de competență pe acest aspect, Comisia urma să sesizeze organul fiscal.

Prin lipsă a verificării și prin neexpunere CED a admis fraudarea odinii publice.

Conform art. 31 Cod Administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Petiționarul consideră că are dreptul la o hotarâre motivată din partea autorității administrative.

Iar felul în care a fost examinată și respinsă petiția lui denotă încălcarea acestui drept.

Subliniază că, practica CtEDO cu titlu general consideră că Justiția nu numai că trebuie făcută, dar trebuie și înțeles că a fost făcută.

Instanțele naționale sunt obligate să-și motiveze deciziile, ceea ce trebuie de înțeles ca o obligație de a se pronunța asupra problemelor celor mai importante ridicate în speță (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija și Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 9 decembrie 1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 6 iunie 2006).

Un standard de motivare înalt revine și Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților, care este un for disciplinar al unei profesii juridice.

Cu atât mai mult cerința de motivare urma să fie tratată cu seriozitate de către această autoritate. În cauza de față solicită ca instanța de judecată să se conducă de precedentul de interpretare a Convenției Europene a Drepturilor și Libertăților Fundamentale stabilit prin hotărîrea CtEDO din 31 martie 2009 în cauza HYDE PARK vs Rep. Moldova (cererea nr. 33482/06). Hotărîrea CtEDO citată mai sus stabilește, 31. Este adevărat că în cadrul procedurilor judiciare ulterioare instanțele judecătorești au invocat motive noi pentru respingerea cererii Hyde Park de autorizare a întrunirii. Totuși, articolele 11 și 12 ale Legii cu privire la organizarea și desfășurarea întrunirilor acordă autorităților locale competența exclusivă privind autorizarea sau nu a întrunirilor. Legea nu prevede, iar Guvernul nu a susținut contrariul, că și alte autorități ale statului, precum instanțele judecătorești, sunt în drept, în temeiul Legii cu privire la organizarea sau desfășurarea întrunirilor, să exercite această competentă în nume propriu sau în numele autorităților locale. Mai mult, Curtea nu poate decât să noteze că aceste motive au fost menționate în hotărârile instanțelor judecătorești cu mult timp după data planificată pentru organizarea întrunirii. Din acest motiv, Curtea consideră că procedurile judiciare referitoare la respingerea cererii Hyde Park cu privire la desfășurarea întrunirilor care au urmat după emiterea deciziei Consiliului municipal și motivele aduse de către instanțele judecătorești pentru menținerea deciziei respective nu urmează a fi luate în considerație. 32. Luând în considerație circumstanțele sus-menționate, Curtea conchide că ingerința nu a corespuns unei necesități sociale imperioase și, astfel, nu era necesară într-o societate democratică. Prin urmare, a avut loc o violare a articolului 11 al Convenției.

Astfel motivarea de către Instanța de Judecată a unui act administrativ este contrară Convenției Europene. Remarcă că, pct. 31-32 din Hotărîrea citată este identic cu pct. 27-28 din Hotărârea pronunțată de CEDO la 31.03.2009 în cauza HYDE PARK ȘI ALȚII (nr. 2) c. MOLDOVEI (Cererea nr. 45094/06), precum și este este identic cu p.27-28 din Hotărîrea pronunțată de CEDO la 31.03.2009 în cauza HYDE PARK ȘI ALȚII (nr. 3) c. MOLDOVEI (Cererea nr. 45095/06).

Astfel lipsa unei motivări suficiente este un temei pentru constatarea încălcării drepturilor ocrotite de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

La fel, a indicată că, reclamantul are un interes legitim în a se curma acțiunile ilegale de care s-a plîns.

Ori procedurile judiciare cu participarea reclamantului sunt pendinte și opozanții în continuare tergiversează examinarea cauzelor, prin încălcarea regulilor deontologice, în modalități similare celor de care reclamantul s-a plâns Comisiei.

Solicită partea reclamantă ***** *****:

- anularea deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților cu ***** din 18 septembrie 2023 și obligarea Comisiei pentru Etică și Disciplină de a constata abaterile disciplinare admise, manifestate prin încălcarea de către avocații Georgeta Lupea și Natalia Culeac-Reul a normelor legale prevăzute de Legea nr. 1260-XV cu privire la avocatură, Statutul profesiei de avocat, a Codului deontologic, și de a atrage pe aceștia la răspundere disciplinară.

La 20.02.2024, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), din partea pârâtului Uniunea Avocaților din Republica Moldova a parvenit referința pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea şi-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În motivarea referinței pârâtul menționează că, existența unor suspiciuni serioase și rezonabile în fața instanței, privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil lui ***** *****, nu au fost aduse careva probe.

Reclamantul la fel nu a putut convinge CED a UA cu probe faptul existenței abaterii disciplinare în acțiunile avocatelor Georgeta Solovei și Natalia Culeac-Reul.

În plan doi, alegațiile reclamantului referitor la ordinea,volumul și condițiile încasării onorariilor de către avocatele Georgeta Solovei și Natalia Culeac-Reul în procedura de bază în fața CED a UA, nu au fost înaintate.

Conform legislației în vigoare, acest fapt constituie taina avocațială a beneficiarului de asistență juridică până la proba contrară, fapt care reclamantul nu la realizat prin careva stare faptică sau de drept.

La 10.10.2024, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), din partea terțului Culeac-Reul Natalia a parvenit referința pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea şi-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată și inadmisibilă.

În ședința de judecată reclamantul ***** *****, a susținut cererea de chemare în judecată din motivele de fapt și de drept indicate.

Pârâtul Uniunea Avocaților din Republica Moldova și avocatul pârâtului Gafton Mihai, în ședința de judecată nu s-au prezentat, deși au fost citați legal, fapt confirmat prin materialele dosarului. Astfel, ținând cont de faptul că părțile neprezente în ședință de judecată au fost citate despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Terții Lupea Georgeta (Solovei) și Culeac-Reul Natalia, în ședința de judecată nu s-au prezentat, deși au fost citați legal, fapt confirmat prin materialele dosarului. Astfel, ținând cont de faptul că părțile neprezente în ședință de judecată au fost citate despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile părţilor prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de ***** *****către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, terți Lupea Georgeta (Solovei) și Culeac-Reul Natalia cu privire la anularea actului administrativ individual, este una neîntemeiată şi urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Conform art.206 alin.(1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ

individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată constată că, reclamantul a respectat procedura de depunere a acțiunii, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios administrativ, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă, va examina fondul acesteia.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul şi care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea actului administrativ individual, constatarea nulității și rectificarea prin radiere din registrul bunurilor imobile.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competența în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău. Prin urmare acțiunea este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Astfel, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Din materialele cauzei, instanța reține că, la 28.06.2023, partea reclamantă a depus plângere către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin care a solicitat: 1. examinarea plângerii în vederea constatării abaterilor disciplinare multiple și continue, manifestate prin încălcarea de către avocații Georgeta Lupea și Natalia Culeac-Reul a normelor legale prevăzute de Legea nr. 1260-XV cu privire la avocatură, Statutul profesiei de avocat, a Codului deontologic, cu atragerea acestora la răspundere disciplinară, iar dacă Comisia va considera din anumite motive temeinice că termenul de prescripție din momentul admiterii abaterilor disciplinare s-a apuizat, sau va expira pe parcursul examinării plângerii și efectuării unui eventual control, în acest caz solicită Comisiei constatarea acestor abateri disciplinare, fără atragerea la răspundere disciplinară a avocaților vizați; 2. Expedierea în adresa reclamantului a referinței sau a explicațiilor avocaților pentru cunoștința petiționarului, precum și informarea despre oricare acțiune în cadrul procedurii disciplinare; 3. informarea prealabilă cu privire la data și ora petrecerii ședinței Comisiei pentru Etică și Disciplină, cu scopul participării la examinarea cauzei și

expunerii în fața Comisiei; 4. luarea de act de către membrii Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, cu privire la abaterile disciplinare admise de către acești avocați, în susținerea scopurilor ilegale ale clienților săi, cu ulterioara prejudiciere în societate a imaginii profesiei de avocat.

Prin decizia nr. 3-/17/2023 din 18.09.2023, Comisia de etică și disciplină în baza prevederilor art.1-5, 42, 44, 54 (p.h), 56-58 ale Legii Republicii Moldova nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, a decis:

1. A constata în acțiunile avocatelor Solovei Georgeta, titulara licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 493, eliberată la 11.03.2002, Culeac-Reul Natalia, titulara licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 1363, eliberată la 10.12.2007 lipsa căror-va abateri disciplinare în activitatea s-a de avocat la examinarea și derularea cazului prezentat în speță.

2. A respinge petiția cet. ***** *****, referitor la pretinsele abateri disciplinare din partea avocatelor vizate, ea fiind neîntemeiată și neprobată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07.02.2024, s-a respins cererea de apel declarată de avocatul Culeac-Reul Natalia, în numele și interesele reclamantului Bîrsa Alexandru.

Conform art. 51 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002,

În exercitarea profesiei sale, avocatul este independent şi se supune numai legii, statutului profesiei de avocat şi Codului deontologic al avocatului. Avocatul este liber în alegerea poziţiei sale şi nu este obligat să coordoneze această poziţie cu nimeni, în afară de client.

Conform art. 54 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002,

(1) Avocatul este obligat:

a) să pledeze pentru liberul acces la justiţie, pentru un proces echitabil realizat într-un termen rezonabil;

b) să acorde asistenţă juridică conform contractului încheiat cu clientul sau cu oficiul teritorial al Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat;

c) să acorde asistenţă juridică garantată de stat în volumul solicitat de oficiile teritoriale ale Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat;

d) să aplice, în exercitarea profesiei sale, mijloacele şi metodele prevăzute de lege pentru apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale clientului;

e) să ţină dosarele de asistenţă juridică în modul stabilit de statutul profesiei de avocat;

f) să ţină registrul actelor certificate în condiţiile art. 8 alin. (4). Forma şi conţinutul registrului se aprobă de către Consiliul Uniunii Avocaţilor;

g) să dispună de spaţiu necesar pentru acordarea asistenţei juridice;

h) să informeze Ministerul Justiţiei şi Uniunea Avocaților, în termen de 10 zile, despre schimbarea datelor de contact, a sediului cabinetului sau biroului asociat de avocaţi;

i) să urmeze anual cursuri de formare profesională continuă, în volum de cel puţin 16 ore, conform planului aprobat de Consiliul Uniunii Avocaţilor;

j) să prezinte Consiliului Uniunii Avocaţilor, în termen de 5 zile de la scadenţă, dovada achitării amenzii;

k) să respecte normele Codului deontologic al avocatului şi prevederile statutului profesiei de avocat.

(2) Avocatul nu este în drept să acorde asistenţă juridică persoanei dacă:

a) în cauza dată, el acordă sau a acordat asistenţă juridică unor persoane ale căror interese vin în contradicţie cu interesele persoanei în cauză;

b) în cauza dată, el a participat în calitate de judecător, procuror, persoană care efectuează urmărirea penală, expert, specialist, traducător, martor sau martor asistent;

c) la urmărirea penală sau la examinarea cauzei date, a participat o persoană cu care avocatul se află în raporturi de familie, de rudenie sau care îi este afin;

d) există un conflict de interese.

(3) Avocatul nu are dreptul să acţioneze contrar intereselor legitime ale clientului, să ocupe o poziţie juridică fără a o coordona cu acesta (cu excepţia cazurilor cînd clientul îşi recunoaşte vina), să refuze, fără motive întemeiate, apărarea bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a condamnatului, la care s-a obligat.

(4) Avocatul nu este în drept să declare vinovat clientul dacă acesta nu-şi recunoaşte vinovăţia. Recunoaşterea de către client a vinovăţiei nu privează avocatul de dreptul de a contesta acuzaţia şi de a cere achitarea clientului.

(5) Avocatului i se interzice să participe la proces fără a lua cunoştinţă în prealabil de materialele dosarului.

(6) În cadrul organelor de autoadministrare ale avocaţilor, avocatul:

a) participă la lucrările Congresului şi ale adunării generale;

b) varsă la timp contribuţiile în bugetul Uniunii Avocaţilor;

c) îndeplineşte unele misiuni ale organelor de autoadministrare ale avocaţilor dacă aceasta nu prejudiciază exercitarea profesiei sale.

(7) Pe perioada suspendării activității de avocat, avocatul este scutit de obligația de a vărsa contribuțiile și taxele în bugetul Uniunii Avocaților.

Conform art. 56 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002,

(1) Încălcarea prevederilor prezentei legi, ale altor acte normative ce reglementează activitatea de avocat, precum și încălcarea gravă a normelor Codului deontologic al avocatului constituie temei pentru tragerea la răspundere disciplinară a avocatului.

(2) Sesizările referitoare la acţiunile avocaţilor, precum şi informaţia cu privire la abaterile disciplinare comise de avocat în timpul exercitării atribuţiilor profesionale, se examinează de către Comisia pentru etică şi disciplină. În cazul existenţei unor temeiuri suficiente, comisia dispune efectuarea unui control. Controlul se efectuează de către membrii comisiei sau se pune în sarcina baroului.

(3) Comisia pentru etică şi disciplină trebuie să solicite avocatului căruia i-a fost intentată procedura disciplinară explicaţii în scris, acte şi alte materiale necesare pentru adoptarea unei decizii obiective.

(4) În cazul în care se adeveresc unele abateri comise de avocat, preşedintele Comisiei pentru etică şi disciplină prezintă materialele despre avocatul în cauză spre examinare comisiei.

(5) Examinarea de către Comisia pentru etică şi disciplină a materialelor ce ţin de abaterile disciplinare constituie o procedură disciplinară.

(6) Comisia pentru etică şi disciplină adoptă una din următoarele decizii:

a) privind aplicarea sancţiunii disciplinare;

b) privind efectuarea unui control suplimentar;

c) privind lipsa încălcărilor în acţiunile avocatului;

d) privind încetarea procedurii, în cazurile stabilite de prezenta lege.

(7) Decizia Comisiei pentru etică şi disciplină se face publică.

(8) Avocatul căruia i s-a intentat o procedură disciplinară este în drept să asiste la examinarea chestiunii privind tragerea lui la răspundere disciplinară şi să dea explicaţii.

În speță, obiectul contenciosului administrativ în prezenta cauză îl constituie anularea deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților ***** din 18 septembrie 2023, prin care s-a constatat lipsa abaterilor disciplinare în acțiunile avocaților Solovei (Lupea) Georgeta și Culeac-Reul Natalia.

Cu titlu preliminar instanța reține că, reclamantul a invocat că decizia contestată este ilegală și neîntemeiată, considerând că Comisia pentru Etică și Disciplină nu a evaluat corespunzător conduita profesională a avocaților și nu a aplicat corect prevederile deontologice. La fel, reclamantul a indicat că, avocații ar fi acționat concertat și ar fi simulat caracterul contradictoriu al proceselor civile în care reprezentau părți formal adverse. Totodată, reclamantul impută avocaților lipsa de pregătire profesională și conduita procesuală necorespunzătoare, ultii s-au prezentat la ședințele de judecată fără cunoașterea dosarelor, formulând repetat cereri de amânare nejustificate. Reclamantul a mai susținut că, între avocați ar fi existat conflict de interese, întrucât aceștia activează în cadrul aceluiași birou asociat de avocați „BAA Garant”. De asemenea, reclamantul a invocat avocații ar fi indicat în mod eronat și repetat adresa sa poștală în acte procesuale, fapt ce ar fi avut drept consecință că reclamantul nu a recepționat trimiterele poștale. În plus, reclamantul a indicat nereguli privind onorariile avocaților, susținând că ultimii nu au emis documente justificative privind încasarea onorariilor de la clienți. Mai mult, avocații au contribuit la conferirea unei aparențe de legalitate raporturilor juridice fictive.

Instanța reține că, decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină constituie un act administrativ în înțelesul art. 10 din Codul administrativ, fiind adoptată de autoritate publică. Uniunea Avocaților, prin organele specializate exercită prerogative de putere publică în domeniul reglementării și controlului activității avocaților.

La caz, instanța analizând materialele prezentate, atestă că Comisia pentru Etică și Disciplină a acționat în limitele atribuțiilor stabilite prin Legea nr. 1260 din 19.07.2002 privind avocatura, Statutul profesiei de avocat și Codul deontologic al avocatului.

Astfel, din materialele dosarului administrativ se atestă că examinarea plângerii formulate de petiționarul ********** s-a desfășurat cu respectarea principiilor fundamentale ale procedurii administrative legalitatea, imparțialitatea, contradictorialitatea și dreptul la apărare.

Comisia pentru Etică și Disciplină a procedat la examinarea efectivă a probatoriului, dispunând citarea și audierea părților - avocații Georgeta Lupea (Solovei), Natalia Culeac-Reul și petiționarul, oferindu-le posibilitatea de a-și expune pozițiile și de a

prezenta explicații scrise. În cadrul procedurii administrative au fost analizate actele anexate la plângere, inclusiv actele judecătorești, înscrisurile depuse de petiționar și referințele formulate de părțile terțe.

Totodată, instanța remarcă că, Comisia pentru Etică și Disciplină a efectuat o examinare obiectivă a circumstanțelor indicate, raportând faptele concrete invocate la dispozițiile legale, precum și la normele deontologice aplicabile profesiei de avocat. Subsecvent, se atestă că, decizia ***** din 18 septembrie 2023, este una temeinică, fiind reținute motivele pentru care faptele indicate în plângere nu au întrunit elementele constitutive ale abaterii disciplinare în sensul art. 56 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002.

Totodată, instanța nu constată depășirea competențelor legale sau exercitarea abuzivă a atribuțiilor discreționare, Comisia limitându-se la constatarea faptelor în limitele competenței materiale și funcționale.

În concret, instanța atestă că, cu privire la simularea procesului de judecată și coordonarea pozițiilor procesuale între avocatele Georgeta Lupea (Solovei) și Natalia Culeac-Reul, Comisia a reținut că materialul probator nu confirmă existența unei colaborări ilicite sau a unei acțiuni concertate între acestea, iar coincidența unor poziții juridice similare ori a formulărilor identice în acte procedurale nu poate fi calificată drept abatere deontologică, în absența unor dovezi obiective privind intenția de a denatura adevărul.

Cu privire la susținerea privind nepregătirea profesională și tergiversarea nejustificată a proceselor, Comisia a constatat că cererile de amânare formulate de către avocați au avut temeiuri procedurale explicite cum ar fi necesitatea pregătirii apărării, imposibilitatea temporară de prezentare, acestea fiind supuse controlului și aprobării instanțelor de judecată, iar faptul că procesele judiciare au avut o durată extinsă nu poate fi imputat exclusiv apărătorilor, întrucât nu există elemente de rea-credință sau abuz de drept care să poată fi sancționate disciplinar.

Cu privire la conflict de interese, Comisia a examinat împrejurarea că avocații sunt membri ale aceluiași birou asociat de avocați „BAA Garant”, și a conchis că apartenența la „BAA Garant” nu echivalează cu o lipsă de independență profesională și nu s-a demonstrat existența interesului patrimonial sau personal între avocați, care să fi afectat imparțialitatea și independența acestora.

Cu privire la indicarea eronată a adresei reclamantului în actele procedurale, Comisia a apreciat că acest fapt nu poate fi calificat drept o abatere disciplinară în lipsa dovezilor că eroarea ar fi fost intenționată sau că ar fi produs o consecință juridică asupra drepturilor procesuale ale petiționarului.

Cu privire la lipsa documentării onorariilor, Comisia a constatat că achitarea onorariului ține de raporturile civile dintre avocat și client și nu intră în sfera competenței disciplinare în lipsa constatării SFS sau a unui indiciu concret de încălcare a legii.

Cu privire la acuzațiile de participare la acte juridice fictive sau simularea unor raporturi juridice, Comisia a reținut că asemenea aspecte țin exclusiv de competența instanțelor de judecată în cadrul proceselor civile pendinte și nu pot fi analizate pe calea controlului disciplinar, întrucât presupun stabilirea unor fapte și raporturi de drept care excedează competenței sale.

Prin urmare, Comisia pentru Etică și Disciplină a concluzionat că faptele invocate de petiționar nu întrunesc elementele unei abateri disciplinare, activitatea profesională a avocaților Georgeta Lupea (Solovei) și Natalia Culeac-Reul.

Totodată, instanța cercetând materialele cauzei nu atestă elemente de fapt sau de drept care să rezulte existența încălcarii normelor deontologice ori a reglementărilor ce guvernează exercitarea profesiei de avocat de către avocații Georgeta Lupea (Solovei) și Natalia Culeac-Reul. Or, analiza materialelor cauzei și a circumstanțelor concrete denotă că activitatea desfășurată de acestea s-a încadrat în limitele permise de Legea nr. 1260 din 19.07.2002 privind avocatura, Statutul profesiei de avocat și Codul deontologic al avocatului, fiind respectate principiile fundamentale care consacră exercitarea liberă și independentă a profesiei de avocat.

Astfel, nu au fost constatate fapte sau conduite care să contravină exigențelor prevăzute de art. 51 și art. 54 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002. Or, analiza comportamentului profesional al avocaților atestă că aceștia și-au exercitat drepturile de reprezentare cu respectarea principiului independenței avocatului, consacrat de art. 1 alin. (2) și art. 51 din din Legea nr. 1260 din 19.07.2002, conform căruia - avocatul este liber în alegerea poziţiei sale şi nu este obligat să coordoneze această poziţie cu nimeni, în afară de client.

Totodată, nu s-au prezentat probe concludente care să confirme existența unui conflict de interese între avocați, în sensul art. 54 alin. (2) lit. a)-d) din din Legea nr. 1260 din 19.07.2002, întrucât apartenența avocaților la același birou asociat de avocați „BAA Garant" nu constituie o dovadă de concertare ilicită a acțiunilor profesionale sau care să afecteze independența lor în exercitarea atribuțiilor de avocat. Astfel, conflictul de interese trebuie să fie concret și demonstrat prin fapte obiective, nu dedus din presupuneri sau percepții.

Mai mult, comportamentul procesual la care se face referire, nu atestă că avocații ar fi acționat concertat pentru a denatura adevărul judiciar sau pentru a induce în eroare instanțele de judecată. Or, avocații au exercitat acțiuni procesuale în limitele conferite de mandatul acordat de beneficiari, folosind mijloace juridice permise de lege, în cadrul litigiului în care strategia de apărare rămâne atributul exclusiv al avocatului.

Cu privire la criticile înaintate de reclamant privind motivarea actului administrativ, instanța reține că obligativitatea motivării actului administrativ este o cerință de validitate, ce vizează fondul actului administrativ contestat, astfel că lipsa motivării sau motivarea insuficientă atrage anularea. În acest context, instanța atestă că în urma studierii actului contestat în prezenta cauză, s-a stabilit că decizia atacată este motivată atât în drept, cât şi în fapt, respectiv instanța va respinge criticile aduse în latura motivării actului administrativ; or, pârâtul a motivat într-o manieră explicită, capabilă să permită controlul judiciar al instanței de contencios administrativ.

Celelalte argumente invocate de partea reclamantă nu au relevanţă, deoarece nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru anularea actului administrativ contestat şi urmează a fi respinse.

În acest context, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța de contencios administrativ constată că, acțiunile pârâtului sunt întemeiate, or, poziția reclamantului expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material și pe argumente neprobate.

Coroborând normele legale citate cu circumstanțele speței, instanța deduce, că activitatea administrativă efectuată de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova este una legală și întemeiată. Or, autoritatea publică la soluționarea speței au cercetat complet și multiaspectual circumstanțele și în limita competenţei, a emis actul administrativ prin care și-a realizat scopul său legal.

Astfel, analizând normele legale citate mai sus în coraport cu circumstanţele de fapt ale speţei şi materialul probatoriu administrat, instanța conchide că, nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova.

Totodată, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța de contencios administrativ constată că, acțiunile autorității pârâte sunt întemeiate, or, poziția părții reclamante, expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material.

În aceiași ordine de idei, instanța concluzionează că, în speță, actele administrative contestate nu încalcă principiul proporționalității între mijloacele folosite şi scopul urmărit, bazându-se pe probleme identificate, justificate obiectiv şi rezonabil.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

În conformitate cu prevederile art. art. 232, 224 - 226 din Codul administrativ, instanța de judecată, -

H o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de ***** *****către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, terți Lupea Georgeta (Solovei) și Culeac-Reul Natalia cu privire la anularea deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților cu ***** din 18 septembrie 2023 - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru). Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Preşedintele şedinţei,

judecător **Victor Sîrbu**